

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL MIN M*** (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "TIL MIN M*** (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid66345/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

30.

Da skalt du føle Helvede,
Og i dets tykke Muln kun see,
Den Orm, som evig nager!
Og i din Angst skal alt dit Raab
Ei vække mindste Glimt af Haab,
Som lindrer dine Plager! –

31.

Derfor vend om i Naadens Tid! –
Slaae til min Miskundhed din Lüd! –
Og du skal finde Lise! –
Mig – hør det Himmel og min Jord! –
Mig skal du, lyder du mit Ord,
Da snart og evig prise! –

32.

See Dommerens udstrakte Arm! –
Kom til mig – til min trygge Barm! –
Iil, før hans Torden rammer! –
Hvis ei – gaae! – styrt dig blind og fræk,
I evigt Nag, og Skam, og Skræk,
Og uføselig Jammer! –

Til Min M***

(1780)

SVÆRDETS Hvinen og Skraldet af Skiolde
Tvinger nogle til Sang, og din Vellyst,
Bjarkemaalet og Nornernes Hilsen,
River der Aand i din brusende Virvel,
Krigerens Thor!

Naar det skummende Bæger kun blinker,
Smeltes andre som Rimefrost i Solen,

Minni flød fra de flammende Læber,
Brage skal altid med Saft af Odrærer
Blande der Miød.

Mange findes, hvis Aand kan ey modstaae
Brune Piger med svulmende Bryster,
I din Lund, o du Elskerens Freja,
Sukke de Velklang og slumre og aande
Brændende Lyst.

Mig – thi ofte har Dalenes Hyrder
Tause trængt sig i Kreds om min Harpe
Naar de sittrende Strænge fortolkte
Sukkende Glæder, og Smilets og Taarens
Himmelske Sprog. –

Mig har Krigslyd og Vinen og Elskov
Altid mægtig fortryllet, men aldrig
Fyldt med Sang; dine rødmende Druer
Mosel, og Øresunds blussende Piger
Kryster jeg tavs.

Mig de cimbriske Halvguders Sanger,
Mig, o sødeste, svulmende Stolthed!
Mig som kiendes og elskes af M***
Mig kan de venlige Dyder allene
Skabe til Skiæld.

Stille, sølvgraae, som Maanen bag Regnskyer,
Klar, som Smil, der fremspirer af Taarer,
Høi, (saa syntes den sittrende Amme)
Svævede Nornen, som forðum i Vuggen
Kyste mit Bryst.

»Føl,« saa sagde den svulmende Norne,
»Føl Algodhed og fredsomme Konger,

Jordens Venner, og Dydens og Konstens
Venner, og Armod's medlidende Brødre;
Føl dem og syng!

Derfor sang jeg om Støvet's Forbarmer
Derfor sang jeg om Cimbrernes Venner
Rolf og *Baldar* og *Christjan* og *Fredrik*
Alle som hørte min smeltende Harpe,
Smilte og græd.

Derfor sang jeg indsvøbt i en Støvregn
Som *Philet* om *Dannemarks Bernstorf*
Kierligt fulgte min Sang og mit Hjerter
Cimbrernes Ven; – nu tilvinker *Cheruben*
Skialden et Smil.

Derfor, smilende Dyders og frugtbare
Viisdom's flammende Ven, o Du Jordens
Elsker! Derfor, min ædelste M***
Fylder Du mægtig mit Bryst, og min Harpes
Sittrende Stræng.

Poenitenten. En Ode

(1780)

HVO styrer nu mit bange Trin?
Hvo viser mig det Lys, som brændte?
Hvo er du, falske grumme Skin,
Du Dunst af Dynd, som Natten tændte?
Ak, at jeg, at jeg fulgte dig.
Nu slapper Angst mit Knæ, og binder
Min tunge Fod, og du forsvinder.
Hvor er jeg, hvo vil frelse mig?